

මහවැලි ගොවි බිම්වල ජලපාලන විධි

මහවැලි ව්‍යාපාරය යටතේ අළුතෙන් බිහි වෙන වගා බිම්වලට වගාව සඳහා ජලය සැපයෙන්නේ සංවිධානාත්මක පාලනයක් යටතේ ය. ජලය සැපයීමේ දී, වී ගොවිතැන සඳහා වඩා සුදුසු වන, වැස්සීමේ අනුපාතය අඩු, කලු පස (ඇල්. එච්. ජී) වෙනුවෙන් එක ක්‍රමයකුත්, මිරිස්, එෂු, එළවළු ආදී බෝග සඳහා වඩා සුදුසු වන, වැස්සීමේ අනුපාතය වැඩි, රතු පස (ආර්. බී. ඊ) වෙනුවෙන් තවත් ක්‍රමයකුත් අනුගමනය කෙරේ. වැස්ස ලැබෙන මාස කන්නයේ දී වගා බිම්වලට වැව ජලය සපයනු ලබන්නේ යලට වඩා අඩු ප්‍රමාණයකිනි.

මාස් කන්නය :

මාස් කන්නයේ දී ජලය මුදු හරිනු ලබන්නේ මූලික වශයෙන් වී ගොවිතැන උදෙසාය. බිම් පිළියෙළ කිරීම සඳහා ගොවීන්ට මසක පමණ කාලයක් ලැබෙන අතර, මුල් සති දෙක තුළ දී සතියකට අහල් පහ බැගින් ද, අවසාන සති දෙක තුළ දී සතියකට අහල් දෙක හමාර බැගින් ද, ජලය නිකුත් කෙරේ. වැඩිපුර ජලය නිකුත් කෙරෙන්නේ මුල් සතිවල වන හෙයින් ඒ වකවානුව ඉක්ම යාමට පෙර බිම් පිළියෙළ කිරීමට ගොවීන් වැඩි දෙනෙක් උනන්දු වෙති.

වී වැපුරුවායින් පසුව අස්වනු පැසෙන තෙක් මසකට අහල් 10 බැගින් ජලය සැපයේ. මෙම ජල ප්‍රමාණය වරකට අහල් දෙක හමාර බැගින් (මසකට) හතර වරක දී නිකුත් කරනු ලැබේ.

යල කන්නය :

යල කන්නයේ දී වී මෙන් ම අතුරු බෝග ද වගාව සඳහා ගොවි බිම් වලට ජලය නිකුත් කරනු ලැබේ.

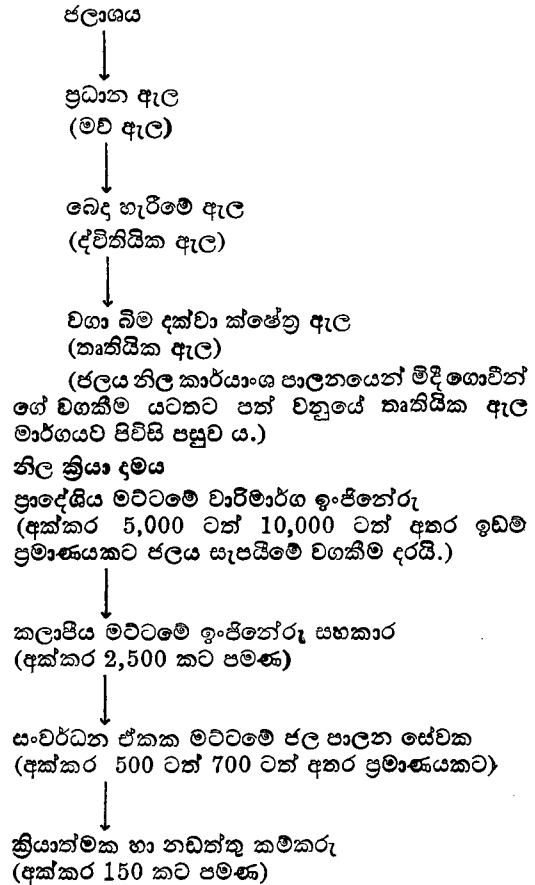
බිම් පිළියෙළ කිරීමට අහල් දෙකක් ද, බීජ රොපනය කොට අස්වනු ලබාගන්නා තෙක් දවස් හයකට වතාවක් අහල් දෙක බැගින්, මසකට අහල් 10 ක් ද, වශයෙන් අතුරුබෝග සඳහා ජලය සැපයෙයි. මෙහි දී මිරිස් වගාව සම්බන්ධයෙන් ජලය සැපයීම දින තුනකට වතාවක් අහල් බැගිනි.

යල කන්නයේ වී වගාව සඳහා අස්වනු පැසෙන තුරු දින හයකට වතාවක් අහල් දෙක හමාර බැගින් මසකට අහල් 13 ක ජල ප්‍රමාණයක් නිකුත් කෙරේ.

අක්කර දෙක හමාරක ඉඩම් කට්ටියකට අහල් දෙක හමාරක ජල ප්‍රමාණයක් සැපයීමට කුඹුරු ඇල මාර්ගය ඔස්සේ කියුසෙක් (තප්පරයට සන අඩි) එක ගණනේ පැය හයක කාලයක් ජලය නිකුත් කළ යුතුය.

නිල කාර්යාංශ පාලනයෙන් මිදී ගොවීන් ගේ චගකීම යටතට ජලය සත් වෙන කුඹුරු ඇල මාර්ග ප්‍රදේශවල දී ජලය පාවිච්චි කළයුතු ආකාරය ගැන ගොවි සංවිධාන ක්‍රමයක් මගින් ගොවීන්ට අවබෝධයක් හා පුහුණුවක් ද ලබා දීමට විධි විධාන යොදා තිබේ.

මහවැලි සංවර්ධන ප්‍රදේශයේ වාරි ව්‍යුහය මෙසේ ය.

(ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ වාරිමාර්ග ඉංජිනේරු තැන නේවාසික නියෝජ්‍ය ව්‍යාපාර කළමනාකාර තැනට ද, හෙතෙම නේවාසික ව්‍යාපාර කළමනාකාර තැන මගින් මහවැලි සංවර්ධන මණ්ඩලයට ද වගකිය යුතුය.)

සෑම දේවිකිකික ඇල මාර්ගයක් සඳහා ම ජල පාලක වරයකු සිටින අතර තමන්ට අයත් වගා කොට්ඨාශ යෙහි ජලය බෙද හැරීමේ කටයුතු පාලනය කරනු ලබන්නේත්, සම්බන්ධීකරණය කරනු ලබන්නේත් ඔහු විසිනි. ගොවීන් සහ නිල කාර්යාංශය අතර සම්බන්ධතාවය පවත්වා ගෙන යන පුද්ගලයාද ඔහුය.

මේ අතර ගොවීන්ගේ වගා කටයුතු සඳහා ජලය මුද හැරීම පිණිස දින වකවානු කීරණය කර ගැනීම වරින් වර පැවැත් වෙන ගොවි කාරක රැස්වීම් වල දී සිදු කෙරේ.

(ගල්නෑවේ මහවැලි සංවර්ධන මණ්ඩල නේවාසික නියෝජ්‍ය ව්‍යාපාර කළමනාකාර (ජල පාලන) ඒ. වීරසූරිය මහතා සමඟ කළ සාකච්ඡාවක් ඇසුරෙනි.)

කි

සියම කන්නයක් ආරම්භ වීමට පෙරාතුව වැවේ ගබඩා වී ඇති ජල ප්‍රමාණය ගණන් බලා ඒ අනුව ගොවීන් සඳහා මුද හළ හැකි ජල ප්‍රමාණය නිශ්චය කරනු ලැබේ. එහෙත්, ඇත්ත වශයෙන් ම පාවිච්චි කෙරෙන ජල ප්‍රමාණය මුලින් ගණන් බලන ලද ප්‍රමාණය මෙන් එකහමාරක් තරම් වෙයි. ගොවිතැන් කටයුතු පමා වී පටන් ගැනීම, ජලය බෙද හැරීමේ දී හා පාවිච්චියේ දී ද ඇති වන යම්-යම් අඩුලුහුඬුකම් ආදිය මීට හේතු හැටියට දැක්විය හැකිය.

අඛණ්ඩව කට්ටියෙන් කට්ටියට මුර වාර ක්‍රමය යටතේ ජලය බෙද හැර නියමිත ප්‍රමාණය සැපයුවාට පසුව ජලය නැවැත්වීම සාමාන්‍ය පිළිවෙත වුව ද, ගොවිතැන් කටයුතුවල අඩුපාඩුකම් ඇතොත් එම ක්‍රමය අනුගමනය කිරීමට අපහසු වේ.

නිල කාර්යාංශයේ පාලනයෙන් ගොවීන් ගේ වගකීම යටතට, ජලය පත් වෙන අවස්ථාවේ දී (ටර්න් අවුට් පොසිට්ව්) ජලය සමපේ බෙද හැරීමේ ප්‍රශ්නය ගොවීන් අතරේ මතු වීම ස්වභාවයෙනි. ගොවි නියෝජිතයින් මාර්ගයෙන් මේ ප්‍රශ්නය විසඳා ගැනීමට ගොවීන් උනන්දුවීම මෙහිලා අත්‍යවශ්‍ය වේ.

වෙල් වීදනේ ක්‍රමය

පමා වී ගොවිතැන් කටයුතු අරඹන ගොවීන්ට ජලය නොසපයා සිටීම ද දුෂ්කර කාර්යයෙකි. යායවල මහා පරිමාණයෙන් ගොවිතැන කෙරෙන

බැවින් ටැක්ටර්, හරකුන්, ශ්‍රමය වැනි යෙදවුම් කලට වේලාවට සපයා ගැනීම අපහසු වන අවස්ථා ඇති වන බැවිනි. මේ හැරෙන්නට නානා විධ බලපෑම් මත ද ජලය කපාහැරීම දුෂ්කර වන අවස්ථා තිබේ.

ලියාදි ඇළ මාර්ගයේ දී ජලය බෙද හද ගැනීම පිළිබඳ ආරවුල් තිබීමට තුඩු දෙන එක හේතුවක් නම් සමහර ගොවීන් ඇළ වෙලි නියම පරිදි සුද්ද පවිත්‍ර නොකිරීම ය.

අවශ්‍ය වකවානුවේ දී සැහෙන ජල ප්‍රමාණයක් තිබීම වෙල් වීදනේ වැනි ක්‍රමයක් සාර්ථක වීම පිණිසත් හේතු වන ප්‍රධාන කරුණකි. මේ හැරෙන්නට ජල පාලනය පිළිබඳව ගොවීන්ට හොඳ වැටහීමක් තිබිය යුතුවා සේම අදාළ නිලධාරීන්ගේ අවංක භාවය ද මෙහිලා ඉතා වැදගත් ය.

ජලය උපයෝගී කර ගන්නා ආකාරය ගැන දැන මැන ගැනීම සඳහා ව්‍යාපාරයෙහි නොයෙකුත් ස්ථානයන්හි ජල මීටර සවි කර ගෙන යනු ලැබේ. මෙම උපකරණ වල වැදගත්කම ගොවීන් විසින් හොඳාකාර අවබෝධ කර ගත යුතුව ඇත.

ලංකාවේ විශාලතම ජල පාලන ව්‍යාපාරය වශයෙන් කල්පනා කළ හැකි මහවැලිය දීර්ඝ කාලීන වශයෙන් සාර්ථක ව්‍යාපාරයක් වනු නිසැක ය. නවීන ගොවිතැන් ක්‍රම අනුගමනය කිරීමට කැමති තරුණ ගොවි පරපුරක් රටේ බිහි වීම ද, වියලි කලාපයෙහි ගොවීන් විසින් කාලාන්තරයක් තිස්සේ හේන් ගොවිතැන කෙරෙහි තබන ලද විශ්වාසය කුඹුරු ගොවිතැන වෙත යොමු වීම ද, වී අස්වනු වැඩි වී තිබෙන වි ප්‍රමාණයක් නිරන්තරයෙන් ලබා ගැනීමට හැකි වීම මෙන් ම රැකියා ඉඩ ප්‍රස්ථා විශාල වශයෙන් ඇති වීම ද මහවැලි ව්‍යාපාරයෙන් අත් වූ මාහැඟි ප්‍රතිඵල අතුරෙන් කිහිපයෙකි.

වියළි කලාපයෙහි ජනයාට අවුරුද්දේ හය මාසයක පමණ කාලයක් වැඩ නැතිව ගෙදරට වී සිටීමට මීට කලින් සිදුව තිබුණ නමුදු දැන් ඒ තත්ත්වය මුළුමනින් ම වාගේ මහ හැරී ගොසිනි. ගොවිතැන පසුබිම කර ගෙන නා නා වීධ කම්පන අළුත් ඇති වීම ද මහවැලි ව්‍යාපාරයෙහි තවත් ලක්ෂණයකි. ගොවිතැනත්, අනෙකුත් කර්මාන්තත් සඳහා යෙදවෙන මූල ධනය මෙන් ම එහි ලාභය ද පිටත ඇදී නොගොස් එහිම රැඳී තිබීම වියළි කලාපයේ සෞඳුරු යුගයක පෙර නිමිත්තක් හැටියට සැලකිය හැකි ය.

(තඹුන්තේගම මහවැලි සංවර්ධන මණ්ඩල නේවාසික නියෝජ්‍ය ව්‍යාපාර කළමනාකාර කොස්වත්ත මහතා සමඟ කළ සාකච්ඡාවක් ඇසුරෙනි.)